

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 64. Comitia sacra pro eligendo Gregorio XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

Purpura decorabatur, atque in universa Sæcul. XVI.
 ditione Ecclesiastica frumenti curam A.C. 1590.
 gerere jubebatur, quo in munere sum-
 mam exhibebat solertiam. Ceterum il-
 lius defuncti corpus primo in Ecclesia
 sancti Sylvestri in Monte Quirinali de-
 positum, & postea suorum hæredum
 cura Patavium translatum in Ecclesia
 Cathedrali sepultum est: obiit autem
 annos natus quinquaginta novem, tres
 Menses, & viginti dies, qui Patavinam
 Ecclesiam suam amplissimis bonis locu-
 pletabat, insuper ibidem Ecclesiam
 Theatinorum construere cæpit postea ab
 Urbinatis Archiepiscopo absolutam. Ei-
 dem Cardinali Historia de translatione
 Cathedralis Ecclesiæ Bergomensis ad-
 scribitur.

§. LXIV.

*Comitia sacra pro eligendo Gre-
gorio XIV.*

Quarta post hujus Cardinalis obitum Tha. l. 100.
 die, seu octava Octobris omnes
 Cardinales numero quinquaginta duo,
 qui tum Romæ agebant, sacris comi-
 tiis initium fecere, quibus paulopost
 Austriacus Cardinalis, & Henricus Ca-
 jetanus non ita pridem a sua Legatione
 e Francia redux sese adjunxerunt: porro
 ex illis, quos Julius III. Cardinales
 creaverat, solus supererat Simonetta:
Hist. Eccles. Tom. LI. H ii ve-

Sæcul. XVI.
A.C. 1590.

ii vero, qui a Pio IV. Purpuram obtinuerant, aderant numero septem, quorum princeps erat Althempsius: sed autem numerabantur a Pio V. electi, ex quibus præcipuus erat Cardinalis Alexandrinus: porro Sfortia caput erat illorum sexdecim, qui Cardinalitiam dignitatem Gregorio XIII. debebant, et denique a Sixto V. electorum Cardinalium princeps exstitit Montaltus, qui viginti quatuor suffragia numerabat: interim validior erat Hispanorum pars, qui quamvis a variis Pontificibus essent creati, una omnes tamen seorsim Madrucio adhærebant: demum Magni Etruriæ Ducis clientes dirigebat Marianus Montanus.

Priusquam hisce comitiis initium daretur, Sfortia, & Montaltus clam Montis - Regalis Cardinali suffragari ceperant, re autem comperta Olivaresius Comes vehementer exinde commovebatur, eo quod hic Cardinalis non esset ex illorum numero, quos Rex Catholicus nominabat, proin hac agendi ratione omnia molimina, quæ pro eligendo Cardinale Sanseverino agitabantur, in irritum cecidissent: eapropter hic Comes ad seram usque noctem in comitorum loco sese detinuit, ut adversus hunc Cardinalem declamaret: tandem palam profitebatur, quod septem

ptem ex Purpuratis nominare iussus
 esset, hi autem essent sequentes: San-
 severinus, Gabriel Paleottus, Madrucius,
 Ptolemæus Gallius Comensis, Marcus
 Antonius Columna, Joannes Antonius
 Fachinettus, & Nicolaus Sfondratus:
 porro ex iis primos tres præcipue com-
 mendabat Philippus II. Hispaniæ Rex
 ipsius Princeps: præcipue vero Madru-
 tio, omnibusque ei addictis Comes in-
 jungebat, ut præter hosce septem mox
 recensitos nullum alium in Papam eligi
 permitterent: unde totum sacrum
 Collegium in apertas indignationes pro-
 rumpebat: hæc enim ceterorum om-
 nium exclusio eo magis injusta, mi-
 nusque decens videbatur, cum hucus-
 que de ejusmodi agendi ratione nul-
 lum exstaret exemplum, ac Rex Catho-
 licus nonnisi unum, aut ad summum
 duos, sæpe autem nullum excludere
 solitus esset, adeo, ut nullo pacto com-
 prehendi valeret, quam ob causam
 Montis-Regalis Cardinalem excluderet,
 cum tamen hic Hispaniæ Regis subdi-
 tus, Generi sui Sabaudia Ducis Ami-
 cus, atque in comitiis post Gregorii XIII.
 mortem celebratis ab ipsomet Rege Ca-
 tholico nominatus fuisset, nec sibi san-
 guine junctos haberet, aliunde vero
 Domui Austriacæ præclara admodum
 obsequia præstitisset, hinc omnibus per-

Sæcul. XVI.
 A.C. 1590.

Sæcul. XVI. A.C. 1590. suafum erat, quod hic Orator pro
duntaxat arbitrio hunc Cardinalem ex-
cluserit, veritus, ne hic adhucdum in
Hispanos indignationem foveret, quod
in prioribus comitiis a Rege Ca-
tholico nominatus non fuisset.

Altera die Montaltus, cum Sfor-
tia, Altempfius, ambo Gonzagæ, et
uterque Columna se alterutri ex illis
quos proxime proponeret, sua suffragia
collaturos spondissent, illos datæ
dei memores esse iussit, proposuitque
Hypolitum Aldobrandinum ob profun-
dam suam eruditionem, morum integri-
tatem, modestiam, famamque sibi in
Legatione Polonica partam celeberrimam:
unde hujus Cardinalis causa
vespere tantopere promotâ videbatur,
ut ejus fautores duo suffragia ultra nu-
merum requisitum in ejus favorem con-
curfura existimarent, proin sub cre-
pusculo illum tanquam Papam se ve-
neraturos sperarent.

Verum vix in ullis comitiis major
animorum dissensio, ac varia concu-
rentium studia vigeant, adeo, ut cuncta
recensere non minus supervacaneum,
quam tædiosum foret. Tandem post
crebras, diversasque sollicitationes, quæ
ex innata, ac omnibus ferme cujuscun-
que conditionis hominibus communi
affectuum diversitate, atque propen-
sione

fione oriuntur, die quinto Decembris ^{Sæcul. XVI.}
 Cardinalis Cremonensis in summum ^{A.C. 1590.}
 Pontificem eligebatur, postquam hæc
 comitia duos omnino Menses demptis
 tribus diebus tenuere.

§. LXV.

Historia huius Pontificis.

Hic idem neo-electus Papa Grego- *Ciac. l. c.*
 rii XIV. nomen assumpsit, antea
 vero Nicolaus Sfondratus nominatus:
 filius is erat Francisci Sfondrati Nobilis
 Cremonensis, celebris Causidici, & Me-
 diolanensis Senatoris, qui post Annæ
 Vicecomitis uxoris suæ mortem a Pau-
 lo III. Pontifice Mediolano Romam ac-
 cersitus Cardinalitia dignitate honora-
 tus est: ejus autem Filius Nicolaus
 Cremonæ die tertia Februarii Anno
 Salutis nostræ millesimo quingentesimo
 trigesimo quinto natus, cum in lucem
 immaturo partu editus fuisset, ejusque
 Mater in puerperio decessisset, semper
 corpore imbecillis, ac teneræ admo-
 dum habitudinis erat: nihilominus Pa-
 tavii, & Perusæ sedulam civili juris-
 prudentiæ operam navans Doctoratus
 laurea decoratus est, ut quondam Me-
 diolanensis Senatoris dignitatem, quâ
 ejus Parens florebat, promereri posset:
 cum tamen longe vehementiorem ani-
 mi propensionem ad sacram militiam in

H 3 semet-